

bestemt har nægtet at fremkomme med Forslag; om at hæve den kriminelle Lavalder op fra 10 til 15 Aar eller der omkring; saaledes har jeg i alt Fald forstaaet ham, kan jeg ikke se rettere, end at Kommissionens Bestræbelser og de Ønsker, der i denne Sal næres af Talsmænd for alle Partier, staa i betydelig Fare for ikke at faa den rette Støtte fra Justitsministerens Side. Jeg skal derfor, for at der kan komme til at foreligge en Udtalelse fra Folketinget om denne Sag, tillade mig at indbringe et Forslag til en motiveret Dagsorden, som jeg oprigtig talte troede, at vi kunde have undgaaet efter den almindelige Tilslutning fra Tingets Medlemmers Side, og efter hvad jeg troede at vide om Stemningen i selve Ministeriet. Det Forslag til en Dagsorden, som jeg paa egne og Forespørgernes Vegne vil tillade mig at indbringe, lyder saaledes:

„Idet Folketinget opfordrer Regeringen til snarest mulig at fremsætte Lovforslag om Forhøjelse af den kriminelle Lavalder, om unge Menneskers Strafansvar og om Statens Støtte til Opdragelse af vanrøgtede Børn, gaar det over til den næste Sag paa Dagsordenen“.

Jeg skal tillade mig at anbefale dette Forslag til Vedtagelse.

Formanden (Sofus Høgsbro): Jeg skal paa ny oplæse Forslaget. Det lyder saaledes: [se foran]. Det er altsaa om dette Forslag til en motiveret Dagsorden, at Forhandlingen nu maa dreje sig.

Ellinger: Den stillede Dagsorden indeholder jo en Opfordring til Tinget om at udtale sig om flere Forhold, som i og for sig ikke høre sammen. Man kunde f. Eks. overmaade godt vedtage to af disse Punkter eller slutte sig dertil, uden at det derfor var nødvendigt ogsaa at slutte sig til det tredje. For saa vidt finder jeg, at der er noget uheldigt ved den foreslaaede Dagsorden, som den udtaler sig om tre Ting, der ikke i og for sig ere organisk forbundne med hinanden. Man kunde maaske ogsaa med Hensyn til Forslagsstillerens Ord over for Justitsministeren sige, at Ministerens Udtalelser om den kriminelle Lavalder ikke vare saa afvisende, som det synes efter Ordførerens Udtalelse, idet jeg bestemt hørte Ministeren sige disse Ord: Jeg tror ikke, man skal gøre det nu, men vente paa Proceskommissionens Forslag; varer det for længe

dermed, kan man jo altid gøre det. Imidlertid, det er et underordnet Punkt. Jeg vil tillade mig for mit eget og mine Meningsfællers Vedkommende at udtale, at vi agte at stemme for den stillede Dagsorden, idet den jo indeholder en Opfordring til Regeringen om snarest mulig at lovgive paa dette Omraade, der ligger alle Tingets Medlemmer stærkt paa Sinde. Imidlertid mener jeg, at Dagsordenen har en Mangel — jeg kommer her lidt i Modstrid med mig selv, for saa vidt jeg har sagt, at man skulde ikke gaa for meget i Detailler, men naar Dagsordenen gaar i Detailler, saa kunde jeg have ønsket, at den ogsaa havde opfordret Regeringen til at optage Kommissionens Forslag om Værgemaal, hvorom der vist næres et almindeligt Ønske. Jeg skal ikke stille Forslag, men det forekommer mig, at der her er en Mangel, og jeg skal henstille til Ordføreren, om han vil rette den eller ej. Jeg opfordrer altsaa mine Meningsfæller til paa Basis af den Motivering, jeg har fremsat, at stemme for den stillede Dagsorden.

H. Holm: Jeg vilde ønske, at man havde sluttet denne Forhandling paa lignende Maade, som man ofte i Sverige slutter Forhandlinger, nemlig med en Udtalelse om, at man vil lade Diskussionen være Svar paa Spørgsmaalet. Jeg tror, det i dette Tilfælde vilde have været nok saa heldigt som at vedtage en saadan bestemt formuleret Dagsorden, som vi faa forelagt i sidste Øjeblik, uden at man nærmere kan undersøge den. Hvad Dagsordenens to første Punkter angaar, synes de forholdsvis lette at overse, og jeg for min Del er ikke i Tvivl om, hvad Meningen er med dem. Derimod er jeg noget i Tvivl med Hensyn til det tredje Punkt, som gaar ud paa at opfordre Regeringen til at forelægge et Lovforslag om Statens Støtte til Opdragelse af vanrøgtede Børn. Den Sag ere vi jo nemlig i fuld Gang med paa Finansloven, idet vi Aar efter Aar vedtage Bevillinger til forskellige Anstalter, der tage sig af vanrøgtede Børns Opdragelse. Men naar Tinget nu opfordrer Regeringen til at forelægge et Lovforslag om Statens Støtte til Opdragelse af vanrøgtede Børn, kunde man let tro, at Meningen var at faa Regeringen til at forelægge et samlet Lovforslag om alle disse Forhold, og det er muligt, at det er Meningen. Men jeg kan paa den anden Side ikke tro, at det skulde være Meningen, at vi ved at vedtage denne Dagsorden skulde opfordre Regeringen til